

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 10den JULY, 1830. N. 27

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Omstandige beschryving van het begin, de voortzetting en den tegenwoordigen staat, van den weg onder de rivier de Teems, by Londen, uit echte bronnen verzameld door **H. FELTHAM ORTON.**

(VERVOLG VAN No. 23.)

DE TOESTEL TOT DE UITGRAVING DIENENDE: GENAAMD : *THE SHIELD*, OF BESCHERMER.

Het wonderlykste en vreemdste gedeelte dezer reusachtige onderneming bestaat in de wyze, waarop de uitgraving der aarde, onder de bedding der rivier, ter vorming van den onderaardschen weg, wordt ten uitvoer gebragt. Vele beroemde kunst-werktuig-makers hebben onderscheiden ontwerpen voorgesteld, en verschillende vernuftige hulpmiddelen aan de hand gegeven, om de boven leggende aarde te onderschragen, en het water van de geduchte rivier te verhinderen, eenen doorgang te vinden op de plaats van de uitgraving; doch daar dezelve, na rype overweging, onvoldoende bevonden werden, nam men de toevlugt tot andere voorbehoedende middelen, welke tot hiertoe volkomen aan derzelver oogmerk beantwoord hebben.

Het werktuig, door hetwelk deze belangryke bewerking wordt daargesteld, wordt door ieder, die hetzelve gezien heeft, of met deszelfs zamenstelling bekend is, erkend voor een meesterstuk van werktuig-kunde. De wetenschappelyke kennis en de scherpzinnigheid, welke in de voortreffelyke vereeniging van deze werktuigelyke krachten uitblinken, zyn het vernuft waardig, hetwelk het schoone kust-werk te *Portsmouth* en elders, uitvond en daarstelde; waarvan het eerste, voor het fraaiste stuk, thans in wezen, gehouden wordt.

De wyze, waarop de uitgraving geschiedt, heeft by de talryke geleerde mannen, uit alle landen, welke den onderaardschen weg bezocht hebben, de grootste bewondering verwekt; en velen van hen, welke het denkbeeld om eenen weg, onder eene rivier van meer dan 1030 voet breed, ter vervoering van koopwaren, te voltooyen, bespot hadden;—keerden terug met de volkomen' overtuiging van de uitvoerbaarheid der onderneming. Vier honderd negentig voet zyn reeds uitgegraven met de grootste veiligheid, zelfs onder omstandigheden van aanmerkelyke moeyelykheid en gevaar. De belemmeringen, door wellen veroorzaakt, waren in der daad vreesselyk; doch dezelve zyn gelukkig overwonnen. En daar men thans niets meer van dien aard ontmoet, is alle vrees verdwenen. Echter moet men opmerken, dat alle pogingen van natuurlyke krachten, om deze zwarigheden te boven te komen, geheel verydeld zouden geworden zyn, zoo men dit niet voorgekomen ware door de voortreffelyke en krachtvolle zamenstelling der kunst-werktuigen.

De *beschermer* heeft eenen zeer sterken, gegoten yzeren omtrek, bekwaam om een byna onberekenbare drukking te weerstaan. Deszelfs uitgestrektheid is 37 voet breed, 21 voet 6 duim hoog en 7 voet diep. Dezelve is verdeeld in twaalf regtstandige, op zich zelf staande afdeelingen; en iedere afdeeling is weder verdeeld in drie verdiepingen, *Cellen* genaamd. De nuttigheid van dezen toestel bestaat in het beschermen en beschutten van het bezig zynde werkvolk, tegen de mogelykheid van onverwachte toevallen. Één myn-graver werkt in ieder der cellen, en gevolgelyk zyn zes en dertig man in staat gesteld, om hun werk ter zelfder tyd voort te zetten. Iedere afdeeling heeft eene zoldering van gegoten yzer, gepolyst op de buitenste oppervlakte, ten einde gemakkelyk langs de bedding van klei te glyden, welke er boven op rust, en wordt ondersteund door twee sterke gegoten yzeren schroeven, beenen genaamd, aan welke yzeren platen, schoenen geheeten, gehecht zyn, die op den grond rusten. Met de beweging van iedere afdeeling, schynt men die van het menschelyk ligchaam te hebben willen volgen. Dezelve wordt op de volgende wyze uitgevoerd. Ieder myn-werker in de drie cellen geplaatst, graaft den voor hem liggenden grond, tot de diepte van negen duim uit, tot dat de geheele loodregte massa aarde, welke zich vóór de afdeeling, die voorwaarts gezet zal worden, bevindt, geheel weggeraakt is. Alsdan schoeit hy de buitenste aarde met planken, en hecht dezelve door schroeven vast aan de daar naast staande afdeeling, die nog niet in beweging gebragt wordt. De opvolgende werking bestaat, in het losschroeven en ontspannen van één der beenen; terwyl het andere alsdan de zwaarte van het werktuig draagt. Het losgemaakte been wordt dan in twee rustingen, negen duim vooruit gezet en sterk aangeschroefd; wanneer hetzelve behoorlyk verzekerd is, wordt het andere been met den schoen, op dezelfde wyze, voorwaarts bewogen; waarna de geheele afdeeling, door middel van twee waterpas leggende schroeven en hefboomen (de ééne aan het bovenste, en de andere aan het onderste gedeelte der afdeeling vast gehecht, en tegen het voltooide metselwerk steunende) dezelfde beweging ondergaat. Iedere afdeeling wordt op dezelfde wyze vooruit gebragt, tot dat al de twaalf negen duim gevorderd zyn; dan gaan de metselaars terstond aan het werk, bouwende éénen steen in de lengte in naauwe vereeniging met het vroeger voltooide werk. Dit metselwerk dient dan weder, om de waterpas leggende schroeven te stutten; zoodat het werk wordt voortgezet, door afwisselende verplaatsing van de werktuigen, en het vervolgen van het metselwerk. De buitenste afdeelingen zyn voorzien met platen aan de zyden, hetgeen de loslating en instorting der aarde, by het verplaatsen van den toestel, merkelyk verhindert.

De zekerheid en het vernuftige dezer inrigting is in het oogloopend. Immers de planken verhinderen de aarde van voren, en de platen aan de zyden, om te kunnen instorten; terwyl daarenboven, zoodra iedere afdeeling verschoven is, de achtergelaten grond terstond zóó wordt verzekerd, dat elke gedeelte der aarde altyd ondersteund is.

Men ziet alzoo, dat men met de beweging van den toestel, gelyk hier boven is opgemerkt, het menschelyk ligchaam tot voorbeeld heeft genomen, en dat dezelve met behulp van voormelde leden, de beweging van eenen mensch aanneemt. Over het algemeen is het werktuig zoo kunstig te zamen gesteld, en wordt deszelfs werking blykbaar met zoo veel gemak verrigt, dat niets minder dan persoonlyke bezigtiging in staat is, om den ervaren opmerker, de wetenschappelyke schoonheid van deszelfs zamenstel, en de geweldige kracht van deszelfs verrigting voor te stellen.

DE ONDERAARDSCHE WEG.

De onderaardsche weg bestaat in twee aangrenzende verwulfde gangen, door eenen middelmuur van elkander gescheiden; van welke de westelyke de gemeenschap daarstelt van het zuiden naar het noorden; en de oostelyke, van het noorden naar het zuiden. De grootte van iederen gang is by den sprong des boogs, 13 voet 6 duim breed, en 16 voet 8 duim hoog, tot aan de kruin van den boog. De middelmuur is 3 voet 6 duim dik aan den sprong des boogs en vermeerdert in dikte, naar mate hy nadert aan deszelfs grondslag. De buitenste muren by den sprong, en de bogen zelven, zyn 2 voet 7 en een half duim dik. Het geheel is gebouwd van beste harde moppen en Romeinsche tras van eene voortreffelyke hoedanigheid; ieder vat van hetzelve wordt, alvorens gebruikt te worden zorgvuldig getoetst, ten aanzien van deszelfs kracht, en wordt met eene gelyke hoeveelheid zand vermengd. De sterkte der muren en bogen zyn berekend door verscheidene beroemde wis-en werktuig-kundige, en bevonden de uiterste kracht te boven te gaan, welke er vereischt wordt, om de drukking der bovenswaarts te wederstaan. Wanneer men stelt dat de rivier by hoog water 44 loodregte voeten water bevat, en de laag van klei en grofzand, tusschen het water der rivier en den onderaardschen weg 15 voet diep is, gevoelt men natuurlyk, dat de drukking zeer geducht zyn moet.

Aan de voortzetting van het metselwerk wordt de meest mogelyke zorg en oplettendheid besteed. De uitgraving in eene vierkante gedaante geschiedende, worden de bogen tot den vereischten vorm opgemetseld. De wyze, waarop het metselwerk wordt verrigt, is zeer vreemd.—Door middel van hetgeen (met een kunstwoord) *overhanging* genaamd wordt, zyn verscheidene metselaars in staat gesteld, om ter zelfder tyd boven elkander te arbeiden, waardoor geen het minste oponthoudt plaats heeft in de vordering van het werk, maar ieder gedeelte van hetzelve, op denzelfden tyd wordt voortgezet. Een omgekeerde boog, 2 voet 3 duim dik, wordt onder iederen boog geslagen, welke den buitensten muur, en aan iedere zyde, den halven middelmuur schraagt. De buitenste muren loopen schuins binnenwaarts, ten einde de drukking der aarde des te beter te kunnen wederstaan. Door dit schuins binnenwaarts loopen, wordt de breedte des wegs in ieder der gangen wel verminderd, doch zonder eenige ongelegenheid te veroorzaken, daar dezelve plaats overlaat voor een voetpad van voldoende breedte en voor den doorgang van eenen wagen van de grootste soort. Boogswyze openingen van zes voet breed zyn in den middelmuur gevormd, op twaalf voet afstand van elkander; welke eene gemeenschap daarstellen tusschen de twee gangen, en een wezenlyk gemak voor den reiziger of voetganger zullen opleveren. Dwars in ieder derzelve wordt eene fraaye pyp, in welke gas brandt, opgerigt; het gas dat men thans gebruikt, wordt op de aangrenzende werf vervaardigd. Een zeer net gas-huis, met den noodigen toestel, is op eenigen afstand van het werk opgerigt, hetwelk meer dan voldoende zyn zal, om in het vervolg den geheelen weg van licht te voorzien.

Daar de wyze, waarop men met het metselwerk vordert, (zynde als hiervoren is beschreven, ter lengte van eenen steen te gelyk,) het ondoenlyk maakte, om gemelde opening in den middelmuur terstond by het voortgaan des werks, te vormen; wordt de middelmuur eerst geheel gemetseld en daarna uitgebroken, om die openingen daar te stellen, hetgeen byzondere zorg en oplettendheid vereischt. Pilasters 1 voet 6 duim breed, vooruitsteekende 2¼ duim, en 7 voet 6 duim op zich zelve, zyn rondom de muren en de bogen opgehaald, en eene lyst is aan den sprong des boogs gevormd, welke niet alleen tot de sterkte bydragen, maar merkelyk toevoegen aan de sierlykheid der teekening. De schaduw door deze pilasters daargesteld, veroorzaakt eene overheerlyke uitwerking, by het gezigt van den onderaardschen weg in het verschiet. Op vele plaatsen waar het vocht, door eene laag van grofzand, op de hoogte der lyst doorzypert, wordt het metselwerk, alvorens gepleisterd te worden, met gladde tigchels bedekt. Het metselwerk wordt opgevoegd, in de gedaante van steenen.

De weg onder de rivier, zoover dezelve thans gereed is, daald drie voet op de honderd af. Men heeft nu voorgenomen, om, tot op eenigen afstand, lyaregt voort te gaan, ten einde naderhand weder langzaam op te klimmen, by het naderen van den noordelyken oever.—Eene buis dienende, om versche lucht te gelyden, is in de ruimte tusschen de twee bogen, langs de geheele uitgestrektheid van den onderaardschen weg geplaatst, welke met eene houten pyp in den put gemeenschap heeft; aan deze pyp is een werktuig gehecht, geschikt om de bedompte lucht uit te pompen, hetwelk door het stoom-werktuig in beweging gebragt wordt. Deze toestel brengt eenige zeer wenschelyke gevolgen te weeg; dezelve houdt de cellen koel, welke anders by eene uitgraving van dezen aard, drukkend warm zouden zyn, ja zelfs eene warmte hebben zouden, van eenen verderfelyken aard, voor de dierlyke en natuurlyke zintuigen van het menschelyk gestel; dezelve zuivert de lucht in de gangen, en onderhoud steeds eene koelte, welke de natuurlyke gevolgen eene onmatige hitte, by eene onderaardsche uitgraving, met kracht tegen gaat. Door de sterke inademing der sware lucht, veroorzaakt door het branden van kaarsen en gas, en het groot getal menschen in eene kleine ruimte op een gehoopt, zou de dampkring, zonder deze voorzorg, natuurlyk zeer ongezond zyn. Het is opmerkelyk, dat de verdikking der warme lucht, door aanmerkelyke vochtigheid, op het pleisterwerk der bogen zigtbaar is; doch er is geen twyfel aan, dat wanneer de geheele weg voltooid zal zyn, en de versche lucht er door trekken kan, dezelve geheel vry zal wezen van eenig teeken van vocht of bedomptheid.

De grondvesten van den weg worden op beuken-houten planken gebouwd, welke op eene geheel nieuwe wyze nedergelegd worden. Dezelve worden namelyk nedergedrukt door schroeven, van welke het eene einde aan den beschermer vastgehecht is, en het andere op de plank rust, en die zoo lang aangeschroefd worden, tot dat de planken de drukking wederstaan. Dezelve blyven dan in die houding, tot dat het metselwerk er op gebouwd is. De wezenlyk bouwkundige voortreffelykheid van deze behandeling, vertoont zich by de loslating der schroeven; want, niettegenstaande de geduchte zwaarte, welke de weg te dragen heeft, wordt men geene de minste verplaatsing of uitspatting ontwaar. Men ziet dus duidelyk, dat alle voorzorg in het werk gesteld wordt, zelfs in de kleinste byzonderheid, ter bescherming van het metselwerk.

Voor nog weinige weken, werd de uitgegraven' aarde, door kruiswagens, naar den bodem des puts gebragt; maar door de vordering van het werk, en de uitgestrektheid van den afstand, is het noodzakelyk geworden, om eenen yzeren spoor-weg te leggen, langs welken kleine rolwagens, met touwen, door het stoomwerktuig getrok-

ken worden. Deze spoor-weg is in den oostelyken gang aangelegd, en de kunst-werktuigen, welke de bewerking daarstellen, zyn nieuw, eenvoudig en der opmerking wel waardig. De rolwagens zyn groot genoeg, om 2 houten bakken (van welke ieder omstreeks 400 Nederlandsche ponden aarde bevat) te vervoeren, welke by het bereiken van den bodem des puts, aan den voormelden toestel vastgehecht, en tot de oppervlakte opgeheschen worden,—waar dezelver inhoud in karren geworpen wordt, op de wyze als hiervoren is beschreven. Deze bakken worden weder afgelaten, gevuld met steenen, zand, cement en andere bouwstoffen, tot het werk vereischt wordende; terwyl het geheel eene treffende proef oplevert van het vermogen des stooms, wanneer dezelve door kennis en wetenschap werdt bestuurd.

(*Het vervolg hierna.*)

Uit Parys meldt men, dat men in een der bladen van de congregatie een artikel leest, door zekeren *Josen* onderteekend, waarin gezegd wordt, dat de twee kamers in Frankryk zamengesteld zyn uit godverzakers, vrymetselaars, ketters en afvalligen, oude revolutionairen, bonapartisten en eenige brave lieden, eenige aartsbisschoppen en bisschoppen, die men verbaasd is in zoo slecht gezelschap te zien.

In de *Moniteur* is een berigt geplaatst, uit hetwelk schynt te blyken, dat de Groote Heer de voorliefde van den Onderkoning voor Fransche beschaving begint over te nemen. Men leest daarin namelyk, dat de Sultan by den Franschen Gezant te Konstantinopel, Graaf *Guilleminot*, aanzoek heeft gedaan, om honderd jonge Turken, uit de eerste geslachten van Konstantinopel gekozen, op een Fransch schip naar Frankryk te mogen zenden, ten einde te Parys zulk eene opvoeding te genieten, als die, welke aan de jeugdige bewoners der hoofdstad uit de meer aanzienlyke standen ten deel valt.—De Heer *Guilleminot* heeft zich dadelyk bereid verklaard, om dezen wensch te vervullen, en dien ten gevolge den Vlootvoogd *de Rigny* aangeschreven, om een geschikt vaartuig tot het overbrengen der jonge lieden aan te wyzen.

Nergens anders meer eenig geld te ligten vindende, heeft Don MIGUEL besloten, eene belasting op de onderscheidene Monniken-ordens te heffen. Het besluit daartoe is nog niet verschenen, maar men zegt dat dezelve eene somme van 752,000 mil reis zal bedragen, verdeeld als volgt:

De Jeromiten	168,000
De Bernardynen	179,000
De Benedictynen	139,000
De Monniken van St. Vincent.	120,000
De Kloosters der Genade . . .	69,000
De Dominikanen.	[illegible]
De Karmeliten	38,000

Men vindt in de dagbladen eene opgave van de schattingen, geschenken enz., waartoe de christen volken ten aanzien der drie regentschappen op de Afrikaansche kust thans nog verpligt zyn. Zy is de volgende: 1.) *Algiers*. De beide Sicilien betalen aan dit regentschap eene jaarlyksche schatting van 24,000 zware piasters, en in jaarlyksche geschenken eene waarde van ongeveer 20,000 zware piasters. Toskanen moet, by verwisseling van consuls, een geschenk van 25,000 zware piasters geven, en Sardinië moet by zulk eene gelegenheid mede eene aanzienlyke somma gelds betalen. Portugal heeft op dezelfden voorwaarden, als de Beide Sicilien, een verdrag met Algiers gesloten. Spanje is aan geene schatting onderworpen; maar moet, by verwisseling van consuls, geschenken geven. Oostenryk is, door bemiddeling der Ottomansche Porte, bevryd van schattingen en geschenken. Engeland moet, na de expeditie van lord *Exmouth* en het traktaat in 1816 gesloten, by elk verwisseling van consul nog een geschenk van 600 pond sterling geven. Holland, hetwelk in dat jaar medewerkte tot het beschieten van *Algiers*, werd in de bepalingen van dit traktaat mede begrepen. Sedert dien tyd betaalt het geene schatting meer. De Vereenigde Staten van Noord-Amerika houden zich aan dezelfde bepalingen als by het traktaat met Engeland gemaakt zyn. Hanover en Bremen deelen, door middel der Engelsche bescherming, in dezelfde gunstige bepalingen; hunne consuls moeten echter, by derzelver aankomst te *Algiers*, aanzienlyke sommen betalen. Zweden en Denemarken betalen jaarlyks eene schatting van ongeveer 4000 zware piasters. Deze staten betalen bovendien, by de vernieuwing der tractaten, d. i. van 10 tot 10 jaren, een geschenk van 10,000 zware piasters; ook geven hunne consuls, by de aanvaarding van derzelver posten geschenken aan den Dey. Frankryk geeft, gewoonlyk by de afzending van nieuwe consuls nog geschenken aan de regentschappen. 2.) *Tunis*. Alle natien, welke consuls te Tunis hebben, wyken nog niet af van het gebruik, om aan het regentschap by de aanstelling van hare consuls geschenken te geven. Dooreen gerekend, kan men deze geschenken telkens op 1600 pond sterling begrooten.—Tegenwoordig zyn slechts drie mogendheden aan eene bepaalde schatting onderworpen; namelyk Zweden, Denemarken en de Beide Sicilien. Laatst gemelde mogendheid betaalt eene schatting in geld en voegt er nog geschenken van groote waarde by. Zweden en Denemarken voldoen de schatting in zee-en oorlogs munitie; in 1827 zond Zweden aan Tunis 125 vuurmonden en eene bepaalde hoeveelheid timmerhout. 3) *Tripoli*. De magt van het regentschap van Tripoli is, zonder juist thans datgene te zyn, wat zy in vorige tyden was, nog altyd voldoende, om van verscheidene christenmogendheden hetzy aanzienlyke geschenken of zelfs schattingen te ontvangen. Zweden en Denemarken zyn de eenige staten die aan den pacha van Tripoli eene jaarlyksche schatting van ongeveer 1000 pond sterling betalen.—Engeland, Frankryk, Sardinië, de Nederlanden en de Vereenigde Staten geven aan den pacha, by elke verwisseling van consuls, geschenken, die gewoonlyk uit voortbrengselen der nationale nyverheid bestaan, en op 1100 pond sterling kunnen begroot worden. De overige mogendheden betalen aan het regentschap in gelyk geval eene som van 1100 pond sterling.

In het afgeloopen jaar is te Petersburg ingevoerd eene waarde van 149,135,403 roebels dat is 17,654,831 roebels meer dan in 1828. De uitvoer heeft bedragen 107,428,928 roebels; dat is 1,701,474 roebels meer dan in 1828.—Volgens eene omstandige opgaaf bedraagt de bevolking tegenwoordig 313,435 personen van de manelyke-en 133,460 van de vrouwelyke kunne, te zamen 446,895 menschen. Tot deze onevenredigheid der beide seksen wordt door een garnizoen van ruim 45 duizend man iets toegebragt; doch zy heerscht, blykens de tabellen, insgelyks onder de meeste der overige standen.

Volgens opgaven aan het synode te Petersburg gedaan, nopens de bevolking van Rusland, voor zoo verre dezelve de Grieksche russische godsdienst belydt, zyn er in de 45 kerspelen van het Ryk, gedurende het jaar 1828, 330,275 huwelyken gesloten; 920,449 kinderen van het mannelyk en 850,897 van het vrouwelyk geslacht, te zamen 1,771,346 geboren, en gestorven 1,194,557 personen.

Onlangs is te Petersburg in het licht gekomen eene russische vertaling, in verzen, van de *Iliad* van *Homerus*. De vervaardiger van dit werk is de heer *Gneditsch*, lid van de keizerlyke russische academie.

YZEREN SCHEPEN.

Sedert eenigen tyd heeft men in Engeland menigvuldige pogingen gedaan, om het gebruik van hout, by den bouw van schepen, geheel te kunnen vermyden, en in de plaats daarvan niets dan yzer te bezigen. Zoo is dan reeds te Liverpool eene stoomboot naar een nieuw model voltooid geworden. Dit vaartuig blyft bestemd tot het transport van reizigers en koopmanschappen langs het Iersche Unie-kanaal tusschen Limerick en Dublin. By de zamenstelling van deze boot is niet het minste stukje hout gebezigd, en wanneer zy buiten het water is, gelykt zy volmaakt naar twee vaartuigen die by het dek met elkander verbonden zyn. In stede dat de raderen aan weerszyden geplaatst zyn, bevinden zy zich in het midden van de beide vaartuigen, ten einde te kunnen werken zonder de wanden van het kanaal te beschadigen.

Op eene der werven van Liverpool is mede gebouwd en te water gelaten een ander vaartuig, dat tot den Handel bestemd is en hetwelk een veel grooteren omvang heeft. Dit schip is 60 voet lang en 13 voet breed; deszelfs inhoud wordt op 90 tonnen geschat. Zoo wel de binnen-als buitenwanden zyn besmeerd met eene soort van lym of verniswelke sterk daaraan kleeft en die, volgens de bereids genomene proeven, alle invreting van het yzer belet. Met verwondering heeft men opgemerkt, dat dit schip minder diepgang heeft, dan een houten schip van dezelfde dimensie hebben zou, en men verzekert daarenboven dat het veel minder kosten van bouw vereischt heeft. Men zal het gebruiken tot de vaart op het Iersche Kanaal.

De nieuwspapieren van Noord-Amerika kondigden nu 2 à 3 jaren geleden, eene ontdekking aan, by de oevers der Missisipi gedaan, van een reusachtig tot hiertoe volstrekt onbekend dier, waarby den Mammouth in groote geene vergelyking had. De berigten deswegens gegeven, werden in de Vereenigde Staten zelve als veel te zeldzaam beschouwd om er geloof aan te hechten.—Het dagblad van New-York meldt nu, dat deze beenderen te zien zyn by eenen byzonderen persoon in die stad, welks woonplaats wordt opgegeven. Het opmerkelykste is het onderste kakebeen van dat dier; het is 20 voeten lang, 3 voeten breed, en weegt 1900 ponden. De ruggegraad is 16 duim in middellyn. Deze overblyfsels zyn op 17 voeten diepte gevonden. De Olifant zou, in vergelyking met dat dier, slechts eene groote rat wezen.

ELLENDE IN FRANKRYK.

In eene gedrukte missive aan den Minister der binnenlandsche zaken, schildert LAFOREST, Lid van verscheidene geleerde Genootschappen, op de volgende wyze den physieken en moreelen toestand van Frankryk:

Op eene bevolking van twee en dertig millioenen zielen zyn er in Frankryk vyf millioenen armen, in den strikten zin van het woord, dat is: bedelaars, of zoodanige die dezen winter genoodzaakt zyn van liefdegiften te bestaan. Meer dan 130,000 personen zyn een geessel voor het land, door het plegen van allerlei misdaden.—Slechts 15,000 of 20,000 daarvan zyn gevat en gestraft geworden. Het onderhouden eener middelmatige veiligheid op de openbare wegen en in de steden, kost den Staat jaarlyks meer dan vier millioenen franken. De waarde van al het gestolene kan jaarlyks op verscheiden millioenen geschat worden. Er zyn meer dan 150,000 personen in de gevangenhuizen en gestichten van liefdadigheden van allerlei aard.—Meer dan 60 000 bedelaarszonen of ouderlooze basterden hebben geene andere woningen dan kroegen, bosschen en holen.—Eindelyk zyn er in Frankryk meer dan drie millioenen menschen, wier bestaan niet voor *eene enkele maand* zeker is.

Voegt men nog by dit schrikbaar tafereel de 11 461 op vrye voeten gestelde galeislaven en de 7696 na afloop van hunnen hechtenistyd in de maatschappy terug gekeerde andere misdadigers, dan zal men buiten kyf overtuigd zyn van de hooge noodzakelykheid om de kinderen van broodlooze armen aan den verpesten omgang van zulke menschen te onttrekken. Meer dan 20 millioenen franken worden jaarlyks uitgedeeld tot onderhoud van eene zeer talryke menigte van lieden die niet kunnen of niet willen arbeiden.

De Generaal *Charles Ridgely*, die te Baltimore overleden is, heeft by eene acte van zyn testament, al zyne slaven ten getalle van 400, vry gemaakt.

In de omstreken van Rennis is eenen edelman overleden, die by testament, de som bezet heeft ter betaling van 65 000 missen voor de rust zyner ziel.—Wy zeggen *Vyf en Zestig Duizend*

Men berekent dat de bladen der beetwortelen, welke tot het maken van Suiker, in verscheidene gedeeltens van Frankryk jaarlyks geplant worden, tegenwoordig een goed en gezond voedsel opleveren aan niet minder dan 180,000 hoornbeesten en 150,000 schapen.

Zeker Heer *Ceroni*, heeft te Napels een werktuig uitgevonden om den brand op de théaters te blusschen, verre weg overtreffende al wat van dien aard bestaat: het water wordt aangevoerd door blikken buizen tusschen de toneelschermen, en eene enkele drukking doet meer als 300 sluizen open gaan. De Koning van Napels heeft den uitvinder van dit werktuig eene gouden met diamanten omzette snuifdoos vereerd. Te Rome is de uitvinding gedaan om de schouwburgen op eene nieuwe manier te verlichten: het lichtpunt is onder de zoldering geplaatst aan het voorste deel van den théater welk door zeer weinige lampen beter verlicht wordt, dan zulks tot heden toe met menigvuldige lampen het geval is.

Te Carara heeft men het grootste blok marmer uitgegraven, dat er ooit is gevonden geworden. Het werd met palmbladen versierd, als eene trofée door 36 paar ossen naar de plaats der inscheping gesleept; dit blok is naar Londen bestemd. Het is 460 span (palm) groot. Het merkwaardigste aan dit onzaggelyk stuk marmer is, dat men daaraan niet het geringste vlekje ontwaart, maar dat het overal zoo wit is als sneeuw.

BUITENGEWOON FABRIKANT.

Dat de mensch door bekwaamheid en volharding het byna onmogelyk schynende mogelyk maken kan, daarvan heeft een gewone handwerksman, een horologiemaker te Kleef, het bewys geleverd.—Hy heeft namely keene stopnaald van niet meer dan gewone grootte vervaardigd, welke inwendig hol is, en eene schaar, een mesje, een' vingerhoed en eene speld in zich bevat. De drie eerstgenoemden, voor het bloote oog ter naauwernood zigtbare voorwerpen, doen zich door een vergrootglas als een zeer kunstig en fyn maaksel op. Zoo is byv. het mesje niet alleen voorzien met een zilveren hecht, op hetwelk gouden versierselen zyn ingelegd, maar ook met een veer die het lemmet geopend houdt. Aan den vingerhoed merkt men, behalve eenen sierlyk bewerkten rand, niet minder dan 136 gaatjes op. Van de speld, die van goud is, kan men den kop afdraayen, als wanneer er nog eene naald te voorschyn komt. De maker is voornemens zyn kunstwerk met nog 24 voorwerpen, een dozyn naalden en even zoo veel spelden, te verryken.

ONFEILBAAR MIDDEL TEGEN DEN LINTWORM. (*)

Het Pruissisch Gouvernement, heeft tegen den Lintworm, het volgende middel van den Heer SCHMIDT, Med. Dr., ge-

kocht, na dat desselfs kracht daartegen bewezen was.

R P. Rad. valer. min. dr. vj. Fol. Senn. dr. jj. f. l. a. infus. colat. dr. vj. add. natr. sulphurici crystal. dr jjj. Syr. mannae dr. jj. Elaeosachari tanaceti dr. jj. M. D. S.
in te te nemen: twee lepels 's morgens nuchter, en zoo vervolgens, alle twee uren. In de tusschenpoozen, moet den lyder overvloedig koffy drinken, sterk verzoet met siroop of suiker, om den worm van zyne slymering te ontdoen, denzelven naar het onderste gedeelte van het darm-kanaal te dryven, en ook den uitgang te verhaasten. Het gebruik van deze remedie, wordt tot 7 uren 's avonds voortgezet; des middags eet den lyder eene dunne meelpap en eenige stukjes Haring; ten 8 uren neemt men wat haring-sla met versch gekookte hespe (†), veel olie en suiker. Dit middel is dikwyls voldoende, om den Lintworm den eersten dag te verdryven; 160 personen zyn sedert 20 jaren daardoor gered geworden.

(*) Getrokken uit het *Antwerpsch Nieuwsblad* No 104 van Zaturdag, 29 Augustus, 1829.

(†) *Hespe*, is het achterste gedeelte van eene ham.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den July 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt te kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den July 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur op Maandag den 12den dezer by Publieke Opveiling, vóór de Weeskamer alhier, op zeer aannemelyke voorwaarden doen verkoopen: een stuk grond met den opstal van een Huis gelegen op Pietermaai in de 3de Wyk, No. 201. Tot het bekomen van nadere informatie kan men zich vervoegen ten Kantore der Controlle van Financien en dat van den Vendumeester binnen het hoofd fortres Amsterdam.

J. PH. BOSCH.

Den 2den July 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Curators in den Boedel van den Heer R. CONN, zullen op Maandag den 12den dezer by publieke Vendu doen verkoopen: een groot en ruim Huis, gelegen op Scharlo onder No. 8, met Afdakken, Pakhuizen, Regenbakken, &c. Een dito mede op Scharlo gelegen onder No. 9. Een Golet met loopende Touwerk, &c. alsmede eenige Slaven, Meubelen, &c.

G. VOS, r. z.
B. A. CANCRYN.
J. T. GOLDING.
A. W. HELLMUND.

Den 1sten July 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

3.	golet Favorite, Briché,	Cuba
5.	schip Gloria Deo, Tiedemann,	Hamburg
	bark Margaritha, Buelta,	Coro
	golet Rosarita, Aroca,	Puerto Cabello
8.	bark Fanny, De Haseth,	Rocas
	golet Geertruida, Levy,	St. Thomas
9.	—— Ranger, Smith,	Kingston
	—— De Eensgezindheid, Pool,	Bonaire

UITGEKLAARD—JULY.

3.	golet Aurora, De Haseth,
5.	—— Railway, Manson,
6.	bark Eendragt, Quant,
	—— Notorio, Buso,
9.	golet Gysbertha, De Brot,

Op Zondag morgen den 4den dezer is alhier uit Hamburg aangekomen, het Hamburgsche schip *Gloria Deo*, kapitein *F. C. Tiedemann*, waarmede er hoegenaamd geene nieuwspapieren zyn ontvangen geworden; en wy weten volstrekt niet hoedanig er met de Fransche expeditie is afgeloopen.

Wy vernemen dat dit vaartuig by gelegen heeft op de Engelsche kust, van waar het de reis in 28 dagen heeft gedaan; en aldaar is eene visschersboot aan boord geweest die verhaalde dat de Koning van Engeland op sterven lag.

De Koning kinderloos stervende en zyn oudste broeder de hertog van York in 1827 insgelyks kinderloos gestorven zynde, zoo vervalt de opvolging van den troon op Z. M.'s tweeden broeder den hertog van Clarence, die thans hoog bejaard en ziekelyk is en geene wettige kinderen heeft (zyne koninklyke hoogheid heeft eenige onwettige kinderen by eene actrice verwekt.)—By het overlyden van Clarence is de dochter van wylen den hertog van Kent, Z. M.'s derde broeder, Princes Victoria de naaste erfgenaam van den troon. Deze jonge Princes is thans 12 jaren oud; indien Clarence kwam te overlyden voor hare meerderjarigheid, die by de konstitutie bepaald is in den ouderdom van 18 jaren, zoo zoude het land gedurende hare minderjarigheid bestierd worden door een' raad van regentschap, in haren naam. Ingeval van haar overlyden zal de opvolging vervallen aan den hertog van Cumberland en na hem aan zynen zoon Prins George Frederik, die in ouderdom slechts drie dagen van zyne nicht Victoria verschilt.

Wy hebben onlangs gelezen dat Wellington het plan had om Victoria met haren neef George Fredrik uittehuwen, ten einde het huis van Brunswyk op den troon te behouden, daar ingevalle de koningin een' vreemden prins trouwde, eene vreemde dinastie den troon zou beklimmen

VENEZUELA.

Schoon niet verre van de hoofdstad Caracas, ten oosten en zuid oosten, er in het einde der maand Mei laatstleden eene soort van weder oproer uitbrak tegen de door het grondgebied van Venezuela in de laatst verloopene maanden November, December en January, verklaarde grondbeginzelen, hadden wy ons onthouden daarover te spreken, ten einde geene onnaauwkeurigheden te vermelden, wyl de berigten, welke wy nopens die gebeurtenis bezaten, ons niet toelieten een geregeld begrip er van te vormen. Thans zyn wy in staat onze lezers den toedragt van het gebeurde mede te deelen.

De militaire opperhoofden der verschillende steden, uitmakende de drie kantons, met name Riochico, Chaguaramas en Orituco, overgehaald zynde door den generaal Julian Infante, verhieven de kreet en kondigden af de ondeelbaarheid der Republiek van Columbia en het gezag van generaal Bolivar; en dwongen de inwoners der gemelde steden om akten te vormen en dezelfde gevoelens uittedrukken. De generaal Infante was daartoe door den generaal Antonio Valero bemoedigd geworden. Deze is een inboorling van Porto Rico en heeft voormaals langen tyd gediend by het ministerie van oorlog; en men weet niet of hy uit eige beweging handelt of dat hy door anderen daartoe aangezet is geworden.

Ten gevolge van dit voorval ging generaal Bermudez van Cumana op marsch en trok tegen Riochico op. In Calabozo vatte er eene krygsmagt van twee duizend man post, terwyl de battaljons Junin en Anzoategui zich gereed maakten om op te trekken. Dit was werkelyk eene te zware magt, doch men trachtte door eene overmagt, doch men trachtte door eene overmagt vrees in te boezemen, ten einde het bloedvergieten te vermyden, en de oproerlingen alleen door het gezigt derzelve te overmeesteren.

Intusschen begaf zich generaal Paez onverwyld naar Caracas en vaardigde op den 23 Juny de volgende proclamatie uit:

"Landgenooten!—Venezuela heeft zich uit eigen vryen wil, vry en onafhankelyk gemaakt. Nieuw Grenada heeft de regtvaardigheid van onze stemmen erkend en de generaal Bolivar verlaat het grondgebied van Columbia. Het kongres van Venezuela vestigt door onveranderlyke wetten onze regten en verpligtingen; het leger is het voorname steunpunt der nationale souvereiniteit; en het gevoelen verlicht ons, gelyk de fakkel van het goede. Intusschen worden eenige onvoorzigtigen door kwaadwilligheid overrast, om den algemeenen wil te werken en ons van zulke kostbare gaven te berooven. Ongelukkigen! Het kongres, het volk en het gouvernement vormen slechts eene enkele magt om de vryheid en de rust te handhaven. Volken van Riochico, Chaguaramas en Orituco! Een dag van slaverny is eene eeuw van pyn.—Wat verdedigen uwe onderdrukkers? het gezag van Bolivar? Hy heeft er geen meer! De ondeelbaarheid van het oude grondgebied? Dezelve is ontbonden door den wil der Venezuelanen en Grenadianen; en het komt aan de vertegenwoordigers van het volk toe, om te verrigten hetgeen zy voor het belang van het algemeen geschikt oordeelen.

"Venezuelanen!—Houdt U gerust. De drie kantons wier rust verstoord is, zyn door derzelver militaire opperhoofden onderdrukt geworden; zy en hunne medepligtigen zullen, zoo zy geen toevlugt nemen tot de barmhartigheid van het gouvernement, gestraft worden.

"Soldaten!—Trekt op om de genen die U durven beledigen te vernielen. Weest indachtig dat gy tegen Uwe broeders gaat stryden, op dat gy medelyden houdet met de overwonnelingen."

Deze maatregels waren voldoende om het wederoproer te stillen. Het militaire opperhoofd van Riochico gaf zich over ten gevolge van eene onderhandeling, waarin Generaal Infante begrepen is. De Guar- [illegible] met vier schildwachten voor zyne deur.

Het boven vermelde is alles wat wy weten wegens de reactie ten gunste van Generaal Bolivar, uit brieven van Puerto Cabello tot den 28sten Juny laatstleden.

Te La Guayra kwamen er aan op het brik schip *Correo de Colombia*, van Bordeaux, twee bedienaars van den Generaal Santander, die in de maand April van Parys vertrokken waren. Zy verhaalden, en de by die gelegenheid ontvangene brieven vermelden dat Generaal Bolivar aan het gouvernement van Frankryk geschreven had, om Generaal Santander aldaar niet toetelaten, dewyl dien hy al te gevaarlyk is. Ten gevolge van dien had het gemelde gouvernement order gegeven om hem, by zyn vertrek uit Hamburg naar Parys, te verbieden in Frankryk te komen en hem aftevragen onder welk karakter of hy daar ging. Zyn antwoord was dat hy geen publiek karakter had, maar reisde als een privaat persoon. Met dit antwoord en de aanbevelingen van de senateurs en de ministers van Hamburg, kwam hy te Parys aan, waar hy wel ontvangen werd en eenvoudig leefde. Men zegt dat zyne inkomsten 12 duizend harde pattienjes bedragen, waarvan hy jaarlyks 1200 verteert; dat Lafayette en Constant hem dikwyls in zyne woning gaan bezoeken; dat hy in Parys genoemd wordt *l'homme à la mode*, om dat elk een op hem desselfs aandacht gevestigd heeft, ziende gelooge[illegible], in zyne eenvoudigheid, zwarte klocderen dragt, zuinigheid en talenten, de beschuldigingen van zyne vyanden; en dat hy reeds Fransch en Engelsch spreekt, en zich heeft toegelegd in de beoefening der staatkunde, voornamelyk in het stelsel der finantien, tot welk einde men hem in het ministerie den toegang verleend heeft, tot al het geen daartoe noodzakelyk is. Men denkt dat hy binnen korten tyd van daar naar Engeland zal vertrekken

Naar luid van eenen brief door een Heer alhier van Coro ontvangen, vernemen wy dat Generaal Bolivar op den 8sten der laatst verloopene maand te Carthagena te scheep is gegaan, doch zyne bestemming is niet bekend.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON.

Prince Leopold has accepted the Sovereignty of Greece in the following terms, which we extract from a communication addressed by his Serene Highness to the Ministers Plenipotentiary of the three powers.

"The undersigned is deeply sensible of the honour conferred on him by the august sovereigns in their choice of him to execute their generous intentions respecting the new state of Greece. He hastens to accept the useful and honourable task thus confided to his zeal."

A more unequivocal acceptance of regal authority could not be expressed. Moreover, the disposition of the Prince respecting Greece was sufficiently evidenced by the following desires he made known to the member of the conferences in London:—

"1. That the high contracting powers of the treaty of the 6th of July, 1827, would undertake to guarantee the new Greek state against foreign aggression, and pledge themselves to grant succour to that state, in the event of such aggression taking place.

"2. That the Greek inhabitants of the islands of Candia and Samos, which are about to be restored to the Porte, should have their civil and religious rights so defined through the intervention of the high powers, as that they may live secure from all vexation or from such acts as may be attended with effusion of blood. On this subject, in which humanity alone is concerned, the prince reserves to himself the liberty of making more ample communications to the plenipotentiaries of the august sovereigns.

"3. That it may please the high powers to fix the new western frontier, so as to be continued along the left bank of the Aspropotamos to the limits marked at the north, as being those of the Cantons of Vlotos, and from this point following the boundary actually formed by the mountains which join the Mount Oeta, a frontier indispensable to the security of that part of the new state.

"4. That the high contracting powers would graciously assist the new Greek state with pecuniary resources proportionate to its wants, since it is notorious that the temporary government has only existed at present by means of subsidies, which have been extended by the generosity of the high powers.

"5. That the said powers would grant a succour of troops to the new sovereign of Greece (a title by which the prince designates himself), until he shall be able to organise such as may be required for the dignity of the throne and safety of the state."

Thus Prince Leopold annexes no condition on his acceptance of the souvereignty of Greece, but merely submits a few observations to the high powers, after having acceded to the protocol. Further, we can confidently state that the precuniary arrangement relative to Greece, as well as the other points submitted by the Prince to the consideration of the high powers, have been concluded to the satisfaction of all parties. During the ensuing seven years, the Prince will receive from the three contracting powers an annual sum, which will enable him to pay the interest of any loan that may become necessary for him to contract, and to fulfil the conditions of those previously contracted. We are assured that those sums, spread over the septennial period, are estimated at a total amount of one million and a half sterling, one seventh part of which the prince will receive annually.

Brandenburg, April 11.—The peace with the Porte is considered in Russia in the same light as the Mussulmen formerly considered a peace which they concluded with a Christian power, namely, as a truce.—The military armaments continue, and recruits, ammunition, &c. are sent to the corps remaining in Turkey, and while the journals proclaim that the Russian army is preparing to return back over the Balkan, persons who are well informed say that there have remained in Adrianople to guard the hospital as many troops as are sufficient to secure the city to the Russians.

The Prince of Orange insists rigorously on frugality and hardiness in the education and bringing up of his sons. When the writer of this was at Brussels two years ago, the only food the prince allowed them was cold beef and vegetables. They slept on a hard mattress on the floor, with no other covering than the sheet and courtepointe, even in winter. They were not allowed the luxury of gloves in the most inclement season, until one day of extraordinary cold, when the youngest of them had his fingers frozen, and serious apprehensions were entertained as to the consequences. —*Court Journal*

The following letter has been received from a gentleman who recently resided in the neighbourhood of Devizes:—

"Patras, March 4, 1830.

"The accounts I had received of the total destruction of this place had left me unprepared for the utter desolation which I beheld. The fiercest denunciations of the Prophets of old have been fully put in execution. Fire and sword have wasted the whole district! Not a stone is left standing! The fig, the pomegranate, the vine, and the orange, that covered the hills and the beautiful plain, are literally destroyed, root and branch. During the eight years that the Turks were beleaguered in the castle, they sallied out and tore up even the currant bushes for firing for their ovens.—No part of Greece has been so completely wasted; but the inhabitants are returning, and the population now amounts to about 8000, and houses are springing up formed of wooden frame work, filled in with unburnt brick, such as the children of Israel were forced to make for the Pharaos.—There is no capital in the country, either in the shape of money, public buildings, or private edifices, roads, &c. Every thing is to be created, and money, the mainspring, is wanting. Land of excellent quality lies uncultivated for want of means to farm it. I have had the offer of the fee-simple of some, about four miles from the town, at about 5l. per acre, which, before the revolution, produced an annual rent of nearly as much. People must sell part to live and be able to cultivate the rest. The president has had a difficult task to fulfil, but his talent seems rather to lie in the manœuvres of diplomacy, than in governing, for which he wants energy and decision.—But there is little doubt that he has been acting all along with a view rather to secure the influence of Russia than to establish the independence of his country. We understand that he is soon to be succeeded by a king. I have seen some of the chiefs of the popular party, and they are well satisfied to receive from the allies a sovereign of their selection."

CONDITION OF THE JEWS IN THE NETHERLANDS.

The following is a letter from a Jew in Holland to a friend in this country, who inquired into the condition fo the Jews in the kingdom of the Netherlands. The letter is from M. Meyer, of Amsterdam, whose work on judicial institutions has given him a European reputation, and ranked him in the first class of writers on jurisprudence:—

"Amsterdam, March 29.

"I received your kind letter of the 26th ult., to which I have to reply that, at the time our revolution, in the year 1798, Mr. Lemon, a physician, and Mr Brunel, were members of the national representation.—Under the French government I was a judge in the Tribunal de Premiere Instance of Amsterdam, and a member of the Conseil General de Departement (being at that time the provincial states). M. C. Asser has been a justice of the peace at Amsterdam since the restoration of the house of Orange. I was a judge for three years until 1807, when I resigned. I was secretary of the commission which framed the constitution, and am at this time a knight of the Belgic Lion. M. Asser, whom I just now named, has been employed since the year 1807 in the office of the minister of justice, or what the French call chef de division; he is a referendary at the council of state (in French, maitre de requetes), and knight of the order. So were Mr. M. S. Asser (his father), M. Cappadose, and Mr. Davids—all eminent physicians here, and at Rotterdam. Mr. T. Boas has been since the year 1824 a justice of the peace here; and Mr. Joseph Yong, at present residing in Amsterdam, was a member of the High Court of Batavia, and has now a pension from government. My brother is a lawyer, and major of the militia here.—We have a great many lawyers, attorneys-at law, barristers, and eminent physicians, both here, at the Hague, and at Rotterdam, and a great many Jews are employed in less important offices. Mr. Mendes de Leon is a member of the Common Council of this town; so is Mr. Ezekiel in Rotterdam; and Mr. Weil, a physician, at Amersfoort. In the army we had Mr. L. S. Boas, a captain, who was drowned in the shipwreck of the Waterloo transport, with five other officers, bound for the Indies. In the colony of Surinam, to which my friend Mr. Asser and I have caused the emancipation of the Jews to be extended, Mr. de la Perra and Mr. Sasches are members of the Court of Policy.

"It is imposible for me to enumerate all the Jews who hold more or less important offices, much less to give you their names and the date of their appointment; but I hope this summary notice will be sufficient. I have written several works; and among the other authors, I may mention Mr. Housel, at Brussels, who holds a situation in the bank there; he has published some works, on account of which he has been created a Doctor in Philosophy by the Academy of Louvaine. Mr. Levyssohn, jun. has written a very ingenious and learned Latin dissertation on the state of the Jews under the Roman Emperors, down to the time of Justinian. In general I may say, that on no account have the Jews to complain of the behaviour towards them by the government, and expecially of the King and his ministers; nor has government any reason to complain of the behaviour of the Jews in office, who all of them (I do not know a single exception) are hyghly valued and esteemed. For myself I am quite out of office, having resigned my seat as a judge and my appointment as secretary to the commission of the constitution, having been only for a temporary purpose; but I have had other very great offers, and have the honour of being highly distinguished by his Majesty whenever I pay my respect at court."—*Morning Chronicle.*